

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Ecclesiasticorvm Vita, Moribvs, Officiis Libri Tres

Schevichavius, Gisbertus

Mogvntiae, Anno M.DC.XXI.

Cap. XXXI. Sanctvs Pavlvs Mansvetum postulat Ecclesiasticum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42349

*S A N C T V S R A V L V S M A N S V E
t u m p o s t u l a t E c c l e s i a s t i -
c u m .*

Mansuetu- §. M Ansuetudinem iræ moderatricem ac sedati-
dinis praco- nem, jucundam serenæ mentis tranquilla-
nia.

tem, societatis & amoris conciliatricem, humanæ
turæ imbelli maximè consentaneam, Dco hominib.
quæ gratiosam & acceptissimam, animi immobilem
statum, inter vituperationes & laudes eodem modi
perseuerantem, vt loquitur S. Ioannes Climacus gr.
du 8. & gradu 24. super eminentem iracundie pelago som-
lum, firmamentum patientiae, caritatis ianuam, mo-
tum, discretionis argumentum, ventre ministram, confi-
am in oratione, Spiritus sancti diuersorum, obedienti-
iutricem, fraternitatis ducem, farentium frenum, irascen-
tia maculum, gaudii indultricem, imitationem Christi,
lorum proprietatem, demonum nexum atq. amaritudi-
peum, studiosè conseruent. Apostolus siquidem, quic-
cile irascentem, stomacholum, morosum reputat.
Clericum i. Timoth. 3. v. 3. Tit. 1. ver. 7. optat utique
deposit mitem, placatum, animi morumque suaui-
te præditum, quod & declarat, cum oportere eum
se modestum afferit i. Timoth. 3. ver. 3. siue ut ibi in-
terpretatur S. Chrysost. mansuetum & sine litibus. Sed &
ipsi Timotheo præscribit ibidem c. 6. v. 11. sedare man-
suetudinem. Rursum 2. Timoth. 2. v. 24. Seruum Domini
non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes, ad omnes
scilicet homines, cujuscunque conditionis, sed per-
fertim discere cupientes. Et subiungit Apostolus, de-
cibilem, patientem cum modestia, (id est, mansuetudine
cundum S. Chrysost. ibidem) corripientem eos qui resistunt
P. 101.

veritati. Et quid admirabilitatis habet, hanc lenitatem, facilitatem, humanitatem à Clericis postulare Apostolum, cum ab omnibus Christianis exigat, ut ambivalent viuantq; cum omni humilitate & mansuetudine Eph. 4.v.1. & ipsis etiam mancipiis & leuis injungat: *non litigiosos esse, sed modestos, omnem ostendentes mansuetudinem* (vultus serenitate, corporis quiete, sermonis & actionis suavitate) *ad omnes homines* (gentiles, Iudeos, malos atque nequissimos, ut ibidem exponit hom. 5. S.Ioannes Chrysost.). Titianæ 3.v.2.

§. Sed & Saluator noster Rex mansuetus Matth. 21. v.5. Mansuetis- & maximè regno dignus propter veritatem, & mansue-simus Chri- tudinem, & iustitiam Psalm. 44. v.5. hanc virtutem à suis stus.

exigit subditis, si secum in terra viuentium & stabili perpetuaq; felicitate portionem habere velint Matthi 5. v. 4. ejusque lenitatis exemplar se proponit ipse Christus Matth. 11. v. 29. *Discite, inquit, à me, quia mitis sum & hu-suos discipu- milis corde, eundemque esse debere suorum se Etatorum los, vult esse mansuetos.*

sensum, ut mansuetudinem mordicus teneant, docet Lucae 9. v. 54. *Cum vidissent discipuli eius Iacobus & Ioannes* (quod Samaritani non reciperent Christum) dixerunt. *Domine vis dicamus, vt descendat ignis de caelo & consumat illos?* Et conuersus increpauit illos dicens: *Nescitis, cuius spiritus estis. Filius hominis non venit animas perdere sed salvare.* Forrassis illi duo Apostoli ad Samaritanos ablegati fuerant, ut existimat Euthymius & repulsa indignitate commoti, quod Christum admittere nollent, ejus injuriam exemplo Heliæ 4. Reg. 1. v. 10. cœlestiigne aduersarios occidentis, vicii voluerunt. Sed 1. objurgauit eos. 2. indicauit suum atque Euangelicum spiritum in mititate ac mansuetudine consistere. 3. rationem adjunxit se non venisse, ut cuiuslibet hominis vel animam vel vitam perderet, sed conseruaret.

Discitur in Sathanæ morum truculentia ludo,
Namq; quod est, alios id docet esse Sathan.

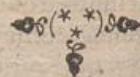
Q. q. 5

Ar

At mites nos esse docet moderator Olympi,

Namq; quod est, alios Christus id esse docet.

S. Canones §. Hinc S. Leo I. epistol. 82. ad Anast. Episcopum Thess. & habetur dist. 45. cap. 7. Licet nonnunquam ad- lenitatem re- dant, quæ in sacerdotalibus sunt reprehendenda personæ qui quirunt. ramen erga corrigendos agat benevolentia, quam severitas, exhortatio, quam comminatio, plus caritas, quam potest, ea dem dist. c. 5. Licet plarumq; repetit S. Greg. & ibidem S. Hieronym. c. 17. Recedite. S: Boni rectores ex sua infirmitate aliorum infirmitates pensantes, magis per humanitatem mansuetudinis lenimentum student peccantes ab erroris laqueo eruere, quam per austritatem in foueam perditionis utrum propellere. Vnde & Doctor gentium, qualiter subditus suus fuerit, ostendit dicens 1. Cor. 9. v. 22. Factus sum infirmus, ut infirmos lucifacerem: omnibus omnia factus sum, omnes facerem saluos. Et 2. Cor. 11. v. 29. Quis infirmatur? ego non infirmor? quis scandalizatur, & ego non ror? Deinde rectores esse bene agentibus per humilitatem locutus, contradicuntium vitia per zelum iustitiae erectus: ut & bona in se præferat, & cum prauorum culpa exigit, potestatem prius sui prioratus agnoscat, quatenus & honore suppresso aquiliter subditis bene viventibus deputet, & erga peruersos iura rediñis exercere non formidet. Ista S. Hier. ad cap. 4. Thes. ver. 15. quæ autem sequuntur & lector dignissima sunt, non hic adscribenda. Videat & Lector cap. 16. Sunt namque ex S. Gregor. libro 19. Mor. cap. 16. &c. part. Past. adm. 17.

CAR